INS INSOLVENTIERECHT UPDATES

Nieuwsbrief - INS Updates 2025-13

Nummer 13, 2025

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. H. Boven, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. C.M.A. Knoben, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.IJ. Overgoor, mr. M. Pinar, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:849 06-06-2025
Het pluraliteitsvereiste als voorwaarde voor faillietverklaring en de privatieve last ex artikel 7:423 lid 1 BW
Kan de vordering van een schuldeiser die aan een derde een privatieve last heeft verleend tot uitoefening van zijn rechten, bij het verzoek van die derde tot faillietverklaring van de schuldenaar dienen als steunvordering?

Hof

Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2025:974 20-05-2025
OZB-aanslag over tijdvak na datum faillissement levert geen boedelschuld op
In deze zaak stond de vraag centraal of een aanslag in het kader van onroerendezaakbelasting en precariobelasting ('OZB') opgelegd over een tijdvak ná datum faillissement kwalificeert als boedelschuld. De gemeente Rotterdam legde in 2016 een OZB-aanslag op aan Rijnmond Energie C.V., die op 20 oktober 2015 failliet was verklaard. De rechtbank oordeelde dat geen sprake was van een boedelschuld; de gemeente stelde hoger beroep in.

Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:1452 20-05-2025
Geen misbruik van bevoegdheid faillissementsaanvraag, curator doet onderzoek naar aanwezigheid vermogen
Onvoldoende is gebleken dat de schuldenaar geen vermogen heeft. De curator doet juist onderzoek naar de aanwezigheid van vermogen. De aanvrager vermoedt dat er vermogen is, vanwege het uitgavenpatroon van de schuldenaar. Het hof oordeelt daarom dat de bevoegdheid om het faillissement aan te vragen niet is misbruikt en

laat het faillissement in stand.

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2025:3284 20-05-2025
Onvoldoende bewijs voor mondelinge afspraak leidt tot terugbetalingsverplichting
Onvoldoende bewijs ter onderbouwing van mondelinge afspraak, waardoor betalingen worden geacht onverschuldigd te zijn verricht. Vordering van de curator tot (terug)betaling wordt toegewezen.

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2025:3283 20-05-2025
Hof wijst brede bestuurdersaansprakelijkheid vordering af, maar beperkte veroordeling voor misbruik verzekeringskosten
Het enige verwijt dat slaagt is het verwijt dat verzekeringen bij de failliete vennootschap in rekening werden gebracht, terwijl de failliete vennootschap deze verzekeringen zelf betaalde. De direct en indirect bestuurder worden daarom veroordeeld tot betaling van € 36.000. De overige vorderingen van de curator worden afgewezen.

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2025:2662 30-04-2025
Faillissement blijft in stand, ondanks beschikbaarheid gelden voor aanvrager en faillissementskosten
Het bedrag van de vordering van de aanvrager is op de derdengeldenrekening van zijn advocaat gestort. De faillissementskosten staan op de derdengeldenrekening van de curator. Toch laat het hof het faillissement in stand, omdat de schuldenaar nog steeds schulden onbetaald laat en in de faillissementstoestand verkeert.

Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2025:124 28-01-2025
Gedeeltelijke toekenning bestuurdersaansprakelijkheid op grond van onbehoorlijk bestuur en/of onrechtmatige daad
Geen aansprakelijkheid op grond van artikel 2:248 BW, bij gebrek aan belangrijke oorzaak van het faillissement. Bestuurders deels aansprakelijk op grond van artikel 2:9 BW en 6:162 BW wegens onbehoorlijk bestuur en onrechtmatig handelen jegens de vennootschap en de gezamenlijke schuldeisers. Afwijzing disculpatieverweer.

Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2024:3874 05-12-2024
Afwijzing faillissementsverzoek omdat niet summierlijk blijkt van een regres- of subrogatievordering van de aanvrager
De curator in het faillissement van een bv heeft het faillissement van een andere bv aangevraagd. De vorderingen waarvoor het faillissement is aangevraagd, zouden regres- en/of subrogatievorderingen zijn. Het hof oordeelt dat niet summierlijk van deze vorderingen is gebleken. De ene vordering die is betaald door de failliete

vennootschap zag op de failliete bv zelf, terwijl de curator onvoldoende gemotiveerd heeft weersproken dat voor de andere vordering een vaststellingsovereenkomst is gesloten.

Rechtbank

Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2025:3708 10-06-2025
Verzet uitdelingslijst
Het verzet tegen de uitdelingslijst bij een faillissement dat vereenvoudigd wordt afgewikkeld wordt ongegrond verklaard. Verzoekster heeft geen eigendomsvoorbehoud meer, omdat de geleverde goederen bestanddeel zijn geworden van een poedercoatoven. Verzoekster heeft wel een vordering in verband met onbetaalde huurkooptermijnen, maar dit is een concurrente faillissementsvordering.

Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2025:3582 28-05-2025
Oplegging bestuursverbod nadat schikking is getroffen over financiële aspecten
De curator heeft met de directe en indirecte bestuurder een schikking getroffen over de financiële aspecten van zijn vorderingen. De rechtbank oordeelt uitsluitend over het gevorderde bestuursverbod en wijst die vordering bij verstek toe.

Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2025:3581 28-05-2025
Verstekvonnis bestuurdersaansprakelijkheid en bestuursverbod
Omdat de zaak een internationaal karakter heeft, toetst de rechtbank of zij bevoegd is en welk recht van toepassing is. Ook beoordeelt de rechtbank of de dagvaarding op de juiste manier is betekend aan gedaagden.

Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2025:3673 28-05-2025
Curator vordert aansprakelijkheid voormalig bestuurder en diens echtgenote wegens onbehoorlijk bestuur en onrechtmatige onttrekkingen
De rechtbank wijst de vorderingen van de curator tegen de voormalig bestuurder toe op grond van onbehoorlijk bestuur. De echtgenote van de voormalig bestuurder wordt eveneens aansprakelijk gehouden voor onrechtmatige daad en onverschuldigde betaling, vanwege het onttrekken van gelden aan de vennootschap.

Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2025:2643 27-05-2025
Cessie met het oog op pluraliteit, misbruik van bevoegdheid
De rechtbank overweegt dat een deel van een vordering is gecedeerd om pluraliteit van schuldeisers te creëren. De aanvrager van het faillissement pleegt daarom misbruik van bevoegdheid met de faillissementsaanvraag. De rechtbank wijst het

faillissementsverzoek af.

Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2025:2322 16-05-2025

Curatoren krijgen geen procesmachtiging van de r-c
Curatoren willen een procedure starten voor een kleine groep schuldeisers. De procesmachtiging wordt afgewezen in verband met het procesrisico en het beperkte boedelbelang.

Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2025:3100 07-05-2025

Rechtbank benoemt observator op verzoek schuldenaren die op zoek zijn naar draagvlak akkoord
De aanbieding van het WHOA-akkoord is in een vergevorderd stadium. Om zo veel mogelijk draagvlak te creëren verzoeken de schuldenaren om aanstelling van een observator. De rechtbank wijst dit verzoek toe.

Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2025:3216 07-05-2025

Curator vordert terugbetaling zero balancing-overboekingen en spreekt bestuurder aan wegens onbehoorlijk bestuur. Vorderingen worden afgewezen
Rabobank boekte automatisch iedere dag de saldi van de dochtermaatschappijen over naar de rekening van de moedervennootschap. Die betalingen werden in de rekening-courant tussen de moedervennootschap en de dochtervennootschappen verrekend met de vorderingen van de moedervennootschap op deze vennootschappen. De curator stelt dat de moedervennootschap deze bedragen niet mocht verrekenen op grond van artikel 54 Fw. De rechtbank oordeelt echter dat artikel 54 Fw niet van toepassing is.

Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2025:7701 24-04-2025

Verzoek tot voorlopig getuigenverhoor en inzage in bescheiden grotendeels toegewezen tegenover (bestuur) gefailleerde en derden, afgewezen tegenover curator
Een schuldeiser in een faillissement verzoekt een voorlopig getuigenverhoor en inzage in bescheiden, zowel van de curator als van het bestuur van de gefailleerde en enkele derden. De curator verweert zich succesvol met een beroep op vertrouwelijkheid en het belang van een ongestoord rechtmatigheidsonderzoek. Tegenover de andere partijen worden de verzoeken (grotendeels) toegewezen.

Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2025:4150 23-04-2025

Verzet ongegrond: bestuurder aansprakelijk voor het faillissementstekort
Bestuurder heeft niet voldaan aan de administratie- en publicatieplicht en heeft zijn taak dus onbehoorlijk vervuld. Alternatieve oorzaken van het faillissement zijn onvoldoende onderbouwd. Bestuurder is aansprakelijk voor het faillissementstekort.

RECHTSPRAAK

Curatoren krijgen geen procesmachtiging van de r-c

Curatoren willen een procedure starten voor een kleine groep schuldeisers. De procesmachtiging wordt afgewezen in verband met het procesrisico en het beperkte boedelbelang.

Curatoren van een bv verzoeken om een procesmachtiging om namens een groep schuldeisers een vordering tot schadevergoeding in te stellen tegen Rabobank en een door Rabobank aangestelde bestuurder.

Volgens de curatoren wisten Rabobank en de bestuurder al geruime tijd vóór het faillissement dat de onderneming geen realistisch toekomstperspectief had, maar hielden zij de onderneming kunstmatig in stand. Daardoor zouden de vorderingen van de concurrente schuldeisers met € 2,4 miljoen zijn toegenomen.

De schade die de curatoren willen vorderen is uitsluitend geleden door een groep concurrente schuldeisers. De curatoren konden daarom zelf geen vordering tegen Rabobank instellen, maar sloten een overeenkomst van lastgeving met 118 concurrente schuldeisers. Op basis van deze overeenkomst zouden de curatoren procederen tegen Rabobank en de bestuurder. De procedure zou worden gefinancierd vanuit de boedel, die bij succes een vergoeding zou ontvangen van een percentage van de opbrengst. Bij geen resultaat zou de boedel de kosten dragen.

Een eerdere procesmachtiging werd in 2023 verleend, toen werd uitgegaan van een schade van € 5 miljoen. Inmiddels is de vordering lager (€ 2,4 miljoen) en is de stand van de boedel verslechterd. De curatoren verzoeken nu om een nieuwe machtiging. Volgens hen is er een reële kans op een substantieel bedrag. Bovendien zullen ook de preferente boedelschuldeisers daarvan profiteren.

De rechter-commissaris oordeelt dat het verzoek ontvankelijk is. De curatoren handelen in hun hoedanigheid en de procedure raakt de boedel, nu de boedel de kosten voorschiet en meedeelt in de opbrengst. Voor de inhoudelijke beoordeling moet worden gelet op de belangen van de gezamenlijke schuldeisers. Daarbij wordt gekeken naar de verwachte kosten

en baten van een procedure, en de proceskansen.

Volgens de rechter-commissaris laten de arresten van de Hoge Raad ruimte voor de mogelijkheid om als curator voor een groep schuldeisers op te treden op basis van lastgeving, zolang de opbrengsten niet via de boedel worden verdeeld. Een inhoudelijke beslissing hierover moet echter in een procedure voor de civiele rechter worden beslecht. Het is evenmin passend om daar in dit stadium prejudiciële vragen over te stellen. Wel is in deze discussie een procesrisico gelegen.

Voor het procesrisico is verder van belang dat Rabobank, gezien haar zeggenschap en wetenschap van de financiële situatie van de onderneming, mogelijk zorgplichtschendingen heeft begaan, maar dat dat voor de bestuurder anders ligt. De bestuurder trad aan in een reeds penibele situatie en mocht vertrouwen op Rabobank. Er zijn onvoldoende aanwijzingen dat hij als bestuurder persoonlijk aansprakelijk zou zijn.

Voor de beoordeling van het verzoek is uitsluitend van belang welke opbrengst de gezamenlijke schuldeiser kunnen verwachten. Anders dan het geval was in 2023, is er volgens de rechter-commissaris bij de huidige stand van de boedel geen kans dat voor faillissementsschuldeisers enige opbrengst wordt gerealiseerd. Het procesrisico en de opbrengst van een procedure gaan nog uitsluitend de boedelschuldeisers aan.

Gezien al het voorgaande is het procesrisico te hoog. Daar komt bij dat de te verwachten opbrengst voor de boedel beperkt is, en uitsluitend de belangen van boedelschuldeisers raakt. De gevraagde machtiging wordt dan ook geweigerd.

W.P.IJ. Overgoor, juni 2025

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland
Datum uitspraak: 16-05-2025
ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2025:2322
Zaaknummer: F.16/17/23
Rechters: P.J. Neijt
Advocaten: R.J. van der Weijden, E.R. Meerdink, M. Haentjens en E.C.L. van de Langerijt
Wetsartikelen: 68 lid 2 Fw

RECHTSPRAAK

Het pluraliteitsvereiste als voorwaarde voor faillietverklaring en de privatieve last ex artikel 7:423 lid 1 BW

Kan de vordering van een schuldeiser die aan een derde een privatieve last heeft verleend tot uitoefening van zijn rechten, bij het verzoek van die derde tot faillietverklaring van de schuldenaar dienen als steunvordering?

In deze zaak staat het pluraliteitsvereiste als voorwaarde voor faillietverklaring centraal. In casu heeft DBS2 obligaties uitgegeven aan obligatiehouders, welke op hun beurt voor de uitoefening van hun vorderingsrechten op DBS2 een privatieve last ex artikel 7:423 BW hebben gegeven aan de Stichting Obligatiehouders DBS2 ('de Stichting'). DBS2 laat de obligatiehouders onbetaald en ook de Stichting heeft een opeisbare vordering op DBS2. De Stichting verzoekt het faillissement van DBS2, maar dit verzoek wordt in eerste instantie afgewezen door de rechtbank, omdat de obligatiehouders afstand zouden hebben gedaan van hun individuele vorderingsrechten. Zij zouden hun vorderingen naar het oordeel van de rechtbank door middel van de privatieve last hebben ‘overgedragen’ aan de Stichting. Nu niet was gesteld of gebleken van andere steunvorderingen, was volgens de rechtbank niet voldaan aan het pluraliteitsvereiste.

Het hof heeft de beschikking van de rechtbank vernietigd en DBS2 alsnog failliet verklaard. Door het verstrekken van een privatieve last ex artikel 7:423 BW hebben de obligatiehouders aan de Stichting procesbevoegdheid toegekend om de vorderingen te innen. Daarmee hebben de obligatiehouders hun vorderingen niet overgedragen, gecedeerd of anderszins uit hun vermogens vervreemd. Er wordt wel degelijk voldaan aan het pluraliteitsvereiste, aldus het hof.

A-G Snijders kan zich in zijn conclusie (ECLI:NL:PHR:2025:495) vinden in het oordeel van het hof. Hij wijst erop dat de privatieve last niet afdoet aan het gegeven dat de vorderingen uit de lening tot het vermogen van de obligatiehouders behoren en zij dus de schuldeiser zijn van die vorderingen. De privatieve last brengt daarin geen verandering en er is dus voldaan aan het

pluraliteitsvereiste.

In cassatie sluit de Hoge Raad, in navolging op de conclusie van A-G Snijders, zich aan bij het hof. Is een schuldeiser (in casu de obligatiehouder) met een lasthebber (in casu de Stichting) overeengekomen dat de lasthebber het vorderingsrecht van de schuldeiser in eigen naam en met uitsluiting van de schuldeiser zal uitoefenen ex artikel 7:423 BW, dan doet die enkele omstandigheid niet af aan de mogelijkheid dat de vordering van de schuldeiser dient als steunvordering bij een verzoek van de lasthebber tot faillietverklaring van de schuldenaar.

S. Renssen, juni 2025

Instantie: Hoge Raad
Datum uitspraak: 06-06-2025
ECLI: ECLI:NL:HR:2025:849
Zaaknummer: 24/04227
Rechters: M.V. Polak, C.E. Du Perron, H.M. Wattendorff, F.R. Salomons en G.C. Makkink
Advocaten: H.J.W. Alt
Wetsartikelen: art. 1 Fw en art. 7:423 BW

RECHTSPRAAK

Curator vordert aansprakelijkheid voormalig bestuurder en diens echtgenote wegens onbehoorlijk bestuur en onrechtmatige onttrekkingen

De rechtbank wijst de vorderingen van de curator tegen de voormalig bestuurder toe op grond van onbehoorlijk bestuur. De echtgenote van de voormalig bestuurder wordt eveneens aansprakelijk gehouden voor onrechtmatige daad en onverschuldigde betaling, vanwege het onttrekken van gelden aan de vennootschap.

In deze zaak buigt de rechtbank Overijssel zich over de vorderingen van de curator in het faillissement van La Demica Stucwerk B.V. tegen de voormalig (middellijk) bestuurder ('bestuurder') van de gefailleerde en zijn echtgenote ('echtgenote'). Aan zijn vorderingen legt de curator ten grondslag dat de bestuurder op grond van de artikelen 2:248 BW jo. 2:11 BW en/of 2:9 BW en/of 6:162 BW aansprakelijk is voor het (betalen van het) boedeltekort van ten minste € 675.000, omdat hij zijn taken jegens de vennootschap onbehoorlijk heeft vervuld. Daarnaast stelt de curator dat de bestuurder de op hem rustende boekhoudplicht (ex art. 2:10 BW jo. art. 3:15i BW) heeft geschonden. Verder stelt de curator dat de bestuurder en zijn echtgenote aansprakelijk zijn voor de volgende onrechtmatige onttrekkingen aan de vennootschap:

1. contante geldopnamen voor privédoeleinden van minimaal € 50.970;

2. overboekingen naar privérekeningen van de bestuurder en/of de echtgenote van circa € 90.000;

3. dubieuze betalingen aan een derde partij van circa € 69.000 en leeghalen zakelijke rekening ad € 60.000;

4. gelden die de vennootschap onterecht aan gelieerde partijen heeft betaald;

5. gelden naar derden/vrienden/familie zonder grondslag;

6. debiteuren laten betalen op 'eigen rekening' in plaats van aan de vennootschap.

De curator meent dat de bestuurder (en zijn echtgenote) namens de vennootschap met de transacties 1 t/m 6 ook in strijd hebben gehandeld met de statutaire doelomschrijving en de Beklamel-norm. Voor de echtgenote geldt dat zij de financiële zaken van de vennootschap regelde en bevoegd was tot het doen van betalingen en/of geldopnamen, zodat het ervoor moet worden gehouden dat zij wist van de onrechtmatige pinopnames en hiervan ook zelf heeft geprofiteerd. Uit het verweer van de echtgenote valt op te maken dat de curator haar, vanwege het onbehoorlijk bestuur, heeft gekwalificeerd als feitelijk bestuurder/beleidsbepaler (r.o. 4.3).

De bestuurder betwist dat sprake is van een schending van de boekhoudplicht. Weliswaar was de administratie 'rommelig' en 'niet heel erg overzichtelijk', maar daaruit konden wel de rechten en plichten van de vennootschap worden afgeleid, zodat sprake is van een onbelangrijk verzuim als bedoeld in artikel 2:248 lid 2 BW, aldus de bestuurder. De bestuurder beroept zich subsidiair op overmacht, omdat hij door zijn ziekte niet in staat is geweest om de administratie zodanig in te richten en bij te houden dat daarmee aan de boekhoudplicht is voldaan. Ten aanzien van de onrechtmatige onttrekkingen verweert de bestuurder zich door te wijzen op tegenprestaties voor de betalingen.

Beoordeling van de vorderingen ten aanzien van de bestuurder (r.o. 5.1-5.14)

De rechtbank oordeelt dat de bestuurder zijn boekhoudplicht niet is nagekomen, omdat de administratie dusdanig gebrekkig was, dat de rechten en verplichtingen van de gefailleerde niet konden worden vastgesteld. Dit betekent dat het bestuur over de gehele linie onbehoorlijk is geweest.

Het beroep van de bestuurder op overmacht vanwege zijn ziekte slaagt niet, omdat hij al bekend was met zijn aandoening voordat hij de onderneming startte in 2020. De bestuurder is namelijk een veteraan die in 2017 vanwege de diagnose van zijn ziekte gedeeltelijk arbeidsongeschikt is verklaard.

De rechtbank overweegt dat de bestuurder geen andere oorzaak van het faillissement dan zijn onbehoorlijk bestuur aannemelijk heeft gemaakt, nu stellingen te dien aanzien niet concreet door de bestuurder zijn onderbouwd. Daarom wordt hij aansprakelijk gehouden voor het tekort in het faillissement en veroordeeld tot betaling van een voorschot op het boedeltekort van € 300.000 aan de curator, te vermeerderen met wettelijke rente.

De overige vorderingen tegen de bestuurder op grond van onrechtmatige daad, in verband met de onttrekkingen, worden niet toegewezen. De rechtbank overweegt dat als komt vast te staan dat de onttrekkingen onrechtmatig waren, er onvoldoende grond bestaat om de gevorderde verklaring voor recht toe te wijzen. Volgens de rechtbank valt niet in te zien dat de schade die daardoor is ontstaan groter is dan het tekort in het faillissement, zoals gevorderd door de curator. De curator heeft dat ook niet toegelicht of onderbouwd (r.o. 5.11).

Beoordeling van de vorderingen ten aanzien van de echtgenote (r.o. 5.15-5.37)

Wat betreft de echtgenote oordeelt de rechtbank dat zij slechts in beperkte mate aansprakelijk is. De curator heeft onvoldoende aangetoond dat zij betrokken was bij de meeste overboekingen en contante opnames. Voor de overboekingen naar haar eigen rekening geldt dat een deel daarvan een geldige tegenprestatie had, omdat zij uit eigen middelen kosten voor de vennootschap had voorgeschoten. Alleen voor het bedrag van € 1.518,38 is niet aangetoond dat er een tegenprestatie was; dit bedrag moet zij als onverschuldigd terugbetalen. Daarnaast acht de rechtbank haar aansprakelijk voor € 8.607,58 in verband met een dubieuze transactie met een derde partij, waarbij zij had moeten beseffen dat deze handeling niet in het belang van de vennootschap was en tot benadeling van schuldeisers leidde.

In totaal moet de echtgenote € 10.125,96 aan de curator betalen, te vermeerderen met wettelijke rente.

Wenk

Ten aanzien van de vordering uit onrechtmatige daad, verband houdend met onrechtmatige onttrekkingen, overweegt de rechtbank dat de schade in de zin van artikel 2:9 BW en/of artikel 6:162 BW vermoedelijk niet het boedeltekort in de zin van artikel 2:248 BW zal overstijgen (r.o. 5.11). Daarbij geldt dat de omvang van het boedeltekort op zichzelf niet bepalend is voor de door de vennootschap geleden schade, welke schade bovendien afzonderlijk begroot moet worden. Niettemin dienen curatoren in de praktijk de gestelde schadeposten concreet en gespecificeerd uiteen te zetten.

In de praktijk komt het regelmatig voor dat curatoren het volledige boedeltekort vorderen op grond van artikel 2:248 BW, zonder voldoende te onderbouwen welke zelfstandige schade de vennootschap heeft geleden als gevolg van onbehoorlijke taakvervulling in de zin van artikel 2:9 BW. Daarmee wordt onvoldoende recht gedaan aan het onderscheid tussen beide aansprakelijkheidsgrondslagen, die elk een andere schadegrondslag en -omvang kennen. De vordering op grond van artikel 2:9 BW blijft hierdoor in veel gevallen onderbenut. Curatoren doen er daarom goed aan om de schade ex artikel 2:9 BW afzonderlijk in beeld te brengen, temeer nu deze schade in voorkomende gevallen het boedeltekort ex artikel 2:248 BW kan

overstijgen. Indien de curator erin slaagt een vordering op grond van artikel 2:9 BW te incasseren die het boedeltekort overstijgt, kan dit ertoe leiden dat er een overschot in de boedel resteert.

E. Ayerdem, juni 2025

Instantie: Rechtbank Overijssel
Datum uitspraak: 28-05-2025
ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2025:3673
Zaaknummer: C/08/317608 / HA ZA 24-283
Rechters: J.N. Bartels
Advocaten: S.H.J. Buitenkamp en T.H.I.M. Pierik
Wetsartikelen: 2:248 BW, 42 Fw, 6:162 BW en 2:9 BW

RECHTSPRAAK

Hof wijst brede bestuurdersaansprakelijkheid vordering af, maar beperkte veroordeling voor misbruik verzekeringskosten

Het enige verwijt dat slaagt is het verwijt dat verzekeringen bij de failliete vennootschap in rekening werden gebracht, terwijl de failliete vennootschap deze verzekeringen zelf betaalde. De direct en indirect bestuurder worden daarom veroordeeld tot betaling van € 36.000. De overige vorderingen van de curator worden afgewezen.

Het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden oordeelt in hoger beroep over de aansprakelijkheid van More Services B.V. en haar bestuurder na het faillissement van dochtervennootschappen Xenergy Services B.V. en Arvick B.V. De curator stelde dat sprake was van kennelijk onbehoorlijk bestuur, onder meer omdat More Services via *Service Level Agreements* (SLA's) structureel te hoge bedragen in rekening bracht bij de dochters, kosten niet intern werden doorbelast, en Xenergy werd gebruikt om Arvick te financieren zonder zekerheden. De rechtbank had de vorderingen deels toegewezen, maar beide partijen voelden zich genoodzaakt in hoger beroep te gaan.

Het hof stelt voorop dat voor bestuurdersaansprakelijkheid op grond van artikel 2:248 BW vereist is dat sprake is van kennelijk onbehoorlijk bestuur dat een belangrijke oorzaak van het faillissement is. De curator betoogde dat More Services niet voldeed aan de publicatie- en administratieplicht, maar het hof vindt dit onvoldoende onderbouwd. Er was geen sprake van zodanige tekortkomingen dat het bewijsvermoeden van artikel 2:248 lid 2 BW geldt. Ook inhoudelijk acht het hof niet bewezen dat baten structureel aan de dochters zijn onttrokken of dat de interne verrekeningen en financieringen onzorgvuldig waren. De SLA-vergoedingen voor management, software en materieel acht het hof voldoende onderbouwd en niet onevenredig hoog.

Wel acht het hof bewezen dat More Services maandelijks een bedrag voor verzekeringen in rekening bracht bij Xenergy, terwijl Xenergy deze verzekeringen zelf betaalde. Voor deze post

ontbrak iedere rechtvaardiging. Dit is volgens het hof onbehoorlijk bestuur, maar vanwege de beperkte omvang van het bedrag (€ 1.810 per maand, twintig maanden) is niet aannemelijk dat dit een belangrijke oorzaak van het faillissement was. Aansprakelijkheid op grond van artikel 2:248 BW wordt daarom afgewezen, maar op grond van artikel 2:9 BW (ernstig verwijt) worden More Services en haar bestuurder hoofdelijk veroordeeld tot vergoeding van de schade (twintig maanden het bedrag dat voor verzekeringen in rekening werd gebracht, dus € 36.200 in totaal).

C.M.A. Knoben, juni 2025

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden
Datum uitspraak: 20-05-2025
ECLI: ECLI:NL:GHARL:2025:3283
Zaaknummer: 200.337.750/01
Rechters: A.A.J. Smelt, M.M.A. Wind en T.K. Lekkerkerker
Advocaten: N.E. Koelemaij en J. Faas
Wetsartikelen: 2:248 BW en 2:9 BW

RECHTSPRAAK

Onvoldoende bewijs voor mondelinge afspraak leidt tot terugbetalingsverplichting

Onvoldoende bewijs ter onderbouwing van mondelinge afspraak, waardoor betalingen worden geacht onverschuldigd te zijn verricht. Vordering van de curator tot (terug)betaling wordt toegewezen.

Op 20 mei 2025 heeft het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden arrest gewezen in een geschil tussen een curator en een partij die vlak voor faillissement door de gefailleerde was betaald.

Gefailleerde exploiteerde een zorgboerderij. Haar bestuurder is ook betrokken (geweest) bij de partij die door de curator is aangesproken tot (terug)betaling. Deze partij wordt hierna aangeduid als 'Beheer BV'.

Op 23 september 2021 heeft de (later gefailleerde) zorgboerderij diverse bedragen overgemaakt naar Beheer BV. Het betreft een totaalbedrag van € 30.592,38.

Op de factuur die bij de eerste betaling hoort, is vermeld '*geleverde materialen – huur conform specificatie*'. De overige betalingen hebben volgens de omschrijvingen op de facturen betrekking op nota's van advocaten voor werkzaamheden inzake verschillende andere partijen en '*advies*'. Op die facturen is ook steeds vermeld: '*door ons onverschuldigd voorgeschoten*', met daarvoor kennelijk als datum voor de verleende diensten vermeld een datum gelegen in 2017, 2018 dan wel 2019. Verder is op alle facturen Beheer BV vermeld als facturerende partij, de telefoonnummers van onder meer Beheer BV en de bestuurder zijn hierop weergegeven en de factuurnummers beginnen steeds met de cijfers '22'.

Nog geen maand later, op 18 oktober 2021, is de eigen aangifte tot faillietverklaring van de zorgboerderij ingediend. Vervolgens heeft de curator terugbetaling van Beheer BV gevorderd op grond van (primair) onverschuldigde betaling en (subsidiair) de pauliana.

De rechtbank heeft de vorderingen van de curator toegewezen. Tegen dat oordeel is door Beheer BV hoger beroep ingesteld. In hoger beroep trekt Beheer BV echter opnieuw aan het kortste eind.

Beheer BV heeft gesteld dat het zou gaan om betalingen op grond van een mondelinge afspraak die al in 2018/2019 zou zijn gemaakt. Het hof constateert echter dat ieder schriftelijk spoor van een dergelijke afspraak in de administratie van de gefailleerde ontbreekt. Beheer BV heeft daar zelf ook geen enkel bewijs van overgelegd. Zij heeft zelfs geen notitie, app- of e-mailbericht weten in te brengen waaruit de gestelde afspraak volgt. Daar komt bij dat de facturen niet zijn aangetroffen in de administratie van gefailleerde, maar op verzoek van de curator pas op 14 februari 2022 door Beheer BV zijn verstrekt. Dit alles duidt er naar het oordeel van het hof op dat de facturen later zijn opgemaakt dan zou moeten blijken uit de factuurdata. Reeds om die reden kunnen de facturen niet dienen als voldoende onderbouwing van de gestelde afspraak.

Vanwege dit alles, acht het hof de stelling van Beheer BV dat de betalingen voortvloeien uit een in 2018/2019 gemaakte mondelinge afspraak, onvoldoende onderbouwd. Aan bewijslevering wordt niet toegekomen. Dit betekent dat de betalingen onverschuldigd zijn verricht, zodat de curator terecht aanspraak heeft gemaakt op terugbetaling.

Deze uitspraak benadrukt maar weer het belang van bewijs. Zonder bewijs, geen zaak.

K.C.S. Meekes, juni 2025

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden
Datum uitspraak: 20-05-2025
ECLI: ECLI:NL:GHARL:2025:3284
Zaaknummer: 200.340.980/01
Rechters: M. Aksu, M.M.A. Wind en M. Lennarts
Advocaten: J.H. Mastenbroek en J.W. de Vries
Wetsartikelen: 6:203 BW

RECHTSPRAAK

Curator vordert terugbetaling zero balancing-overboekingen en spreekt bestuurder aan wegens onbehoorlijk bestuur. Vorderingen worden afgewezen

Rabobank boekte automatisch iedere dag de saldi van de dochtermaatschappijen over naar de rekening van de moedervennootschap. Die betalingen werden in de rekening-courant tussen de moedervennootschap en de dochtervennootschappen verrekend met de vorderingen van de moedervennootschap op deze vennootschappen. De curator stelt dat de moedervennootschap deze bedragen niet mocht verrekenen op grond van artikel 54 Fw. De rechtbank oordeelt echter dat artikel 54 Fw niet van toepassing is.

De curator van twee failliete dochtervennootschappen spreekt de moedervennootschap aan tot terugbetaling van bedragen die in de drie weken voorafgaand aan het faillissement via een *zero balancing arrangement (cash pooling)* naar de moedervennootschap waren overgeboekt. Door het *zero balancing arrangement* boekte Rabobank automatisch iedere dag de saldi van de dochtermaatschappijen over naar de rekening van de moedervennootschap. Die betalingen werden in de rekening-courant tussen de moedervennootschap en de dochtervennootschappen verrekend met de vorderingen van de moedervennootschap op deze vennootschappen. De curator stelt dat de moedervennootschap deze bedragen niet mocht verrekenen, omdat sprake zou zijn van schuldoverneming in de zin van artikel 54 Fw en vordert de betalingen terug op grond van onverschuldigde betaling. Daarnaast stelt de curator dat de betalingen ook als onrechtmatige selectieve betalingen kunnen worden aangemerkt.

De rechtbank merkt op dat in de rechtspraak het begrip ‘overneming’ in de zin van artikel 54 Fw ruim wordt uitgelegd, maar dat deze ruime uitleg met name geldt voor banken vanwege hun bijzondere positie in het betalingsverkeer. In dit geval is de moedervennootschap echter geen bank en heeft zij geen bemoeienis gehad met de automatische overboekingen die door Rabobank werden uitgevoerd. Er is ook niet gesteld of gebleken dat de moedermaatschappij

(jaren daarvoor) met het *zero balancing arrangement* heeft ingestemd om een verrekeningsmogelijkheid te creëren. De rechtbank komt dan ook tot de conclusie dat de moedermaatschappij de betalingen mocht verrekenen in de rekening-courantverhouding.

Ten aanzien van het verwijt van selectieve betaling stelt de curator dat de moedervennootschap, vanaf het moment dat het faillissement te verwachten was, niet meer mocht worden voldaan ten nadele van andere schuldeisers. De rechtbank overweegt echter dat de betalingen niet selectief waren, omdat alle schuldeisers tot aan het faillissement zijn voldaan en er geen sprake was van ongelijke behandeling. Bovendien zijn de betalingen automatisch verricht door de bank en niet actief door de moedervennootschap of haar bestuurder. De rechtbank ziet daarom geen grond om de overboekingen als onrechtmatige selectieve betalingen aan te merken.

Verder heeft de curator de indirecte bestuurder aansprakelijk gesteld op grond van artikel 2:248 BW, maar ook die vordering wordt door de rechtbank afgewezen. De curator verwijt de bestuurder dat deze heeft geaccepteerd dat de overheadkosten van een dochtervennootschap zijn gestegen en heeft nagelaten passende maatregelen te nemen. Hierdoor zou ook het faillissement van de andere dochtervennootschap zijn veroorzaakt. De rechtbank oordeelt echter dat de curator onvoldoende gemotiveerd heeft gesteld dat geen redelijk denkend bestuurder dezelfde beslissing zou hebben genomen. Daarnaast heeft de curator onvoldoende aangevoerd om te concluderen dat de bestuurder de verhoogde overheadkosten heeft geaccepteerd met de (objectieve) wetenschap dat de schuldeisers zouden worden benadeeld.

De rechtbank wijst daarmee alle vorderingen van de curator af.

S. Zonneveld, juni 2025

Instantie: Rechtbank Gelderland
Datum uitspraak: 07-05-2025
ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2025:3216
Zaaknummer: C/05/438811 / HA ZA 24-372
Rechters: L.J. de Kerpel-van de Poel
Advocaten: C.W. Houtman
Wetsartikelen: 54 Fw en 2:248 BW

RECHTSPRAAK

Verzoek tot voorlopig getuigenverhoor en inzage in bescheiden grotendeels toegewezen tegenover (bestuur) gefailleerde en derden, afgewezen tegenover curator

Een schuldeiser in een faillissement verzoekt een voorlopig getuigenverhoor en inzage in bescheiden, zowel van de curator als van het bestuur van de gefailleerde en enkele derden. De curator verweert zich succesvol met een beroep op vertrouwelijkheid en het belang van een ongestoord rechtmatigheidsonderzoek. Tegenover de andere partijen worden de verzoeken (grotendeels) toegewezen.

Inleiding

Een vennootschap in de interieur(ontwerp)branche komt gedurende meer dan een jaar een betalingsregeling met een voormalige samenwerkingspartner ('de schuldeiser') niet na. Als de schuldeiser uiteindelijk conservatoir beslag legt en vervolgens de bodemprocedure tot nakoming van de betalingsverplichtingen start, gaat de vennootschap kort daarna failliet. Uit Google Reviews en gesprekken met opdrachtgevers leidt de schuldeiser af dat de bestuurder van de gefailleerde vennootschap, al dan niet via een andere vennootschap, nog steeds betrokken is bij het afmaken van de projecten die de gefailleerde vennootschap voor de faillietverklaring onder handen had. De schuldeiser vermoedt dat sprake is van onrechtmatig overhevelen van inkomsten uit die projecten naar een nieuwe onderneming. Om dit nader te kunnen onderbouwen, verzoekt de schuldeiser het gelasten van een voorlopig getuigenverhoor en om inzage dan wel afschrift van bescheiden op grond van artikel 843a Rv. De verzoeken zijn gericht tegen zowel (het bestuur van) de gefailleerde vennootschap en de vennootschappen die volgens de schuldeiser vermoedelijk betrokken zijn bij de voortzetting van de projecten, als tegen de curator. Van de curator wordt niet alleen inzage in bescheiden gevraagd, maar de schuldeiser wil haar ook doen horen als getuige.

De verzoeken tot het gelasten van een getuigenverhoor en de inzage/afschriften van bescheiden zijn ingesteld voor 1 januari 2025, dus het nieuwe bewijsrecht inzake voorlopige

bewijsverrichtingen was daarop nog niet van toepassing.

Verweer van de curator

De curator voert verweer tegen de op haar gerichte verzoeken, omdat zij bezig is met rechtmatigheidsonderzoek in het faillissement. Zij heeft in dat kader ook informatie onder zich gekregen die op basis van afgesproken vertrouwelijkheid aan haar verstrekt is. Het moeten geven van inzage in bescheiden (die onderdeel zijn van het rechtmatigheidsonderzoek) en het moeten optreden als getuige zou de effectiviteit van het rechtmatigheidsonderzoek in gevaar brengen, aldus de curator.

De rechtbank volgt de curator in dit verweer. Daarbij wijst de rechtbank ook met name op het belang dat de curator gemaakte vertrouwelijkheidsafspraken moet kunnen nakomen, opdat de bereidheid van derden om informatie te verstrekken aan curatoren ook voor toekomstige faillissementen niet ondergraven wordt.

Verweer van de andere verweersters

Het bestuur van de gefailleerde vennootschap en de andere vennootschappen die volgens de schuldeiser betrokken zouden zijn bij de voortzetting van projecten ('verweersters') voeren ook verweer. Zij voeren allereerst aan dat de verzoeken moeten worden afgewezen omdat aan de zijde van de schuldeiser sprake zou zijn van 'een zwak materieel recht' en (daarom) onvoldoende belang bij het verzoek, misbruik van bevoegdheid en strijd met de goede procesorde. Alle punten van dit verweer zijn gebaseerd op het betoog dat de schuldeiser in werkelijkheid geen vordering had op de gefailleerde vennootschap en daarom ook geen (afgeleide) vordering kan hebben in verband met voortzetting van projecten van de gefailleerde.

De rechtbank wijst dit verweer van de hand, omdat binnen het kader van een verzoek tot een voorlopig getuigenverhoor en afgifte/inzage van bescheiden niet ter beoordeling voorligt of de vordering waarop de gevraagde bewijsverrichtingen zien daadwerkelijk bestaat. Daarnaast neemt de rechtbank in aanmerking dat de vordering van de schuldeiser in het faillissement door de curator (voorlopig) is erkend. Geheel onwaarschijnlijk is deze dus niet. De bewijsverrichtingen die de schuldeiser vraagt kunnen naar hun aard ook bijdragen aan het ophelderen van omstandigheden die van belang zijn voor de door schuldeiser gepretendeerde vordering, zodat daarmee voldoende belang bij het verzoek – en dus: afwezigheid van misbruik van bevoegdheid en strijd met de goede procesorde – gegeven is.

Verweersters voeren tevens aan dat de schuldeiser geen belang heeft bij de bewijsverrichtingen voor zover die zien op een eventueel tegen de bestuurder in te stellen

vordering, omdat de curator al rechtmatigheidsonderzoek aan het doen is. Dat verweer wordt door de rechtbank gepasseerd, omdat de vorderingen die de curator kan instellen anders van aard zijn dan de vorderingen die openstaan voor een individuele schuldeiser, terwijl de curator ook niet voor het belang van een individuele schuldeiser kan opkomen.

Verweersters voeren voorts aan dat sprake zou zijn van een 'fishing expedition', maar ook dat verweer wordt niet gevolgd. Het verzoek tot inzage/afschrift van bescheiden is duidelijk genoeg afgebakend. Ook het verzoek tot getuigenverhoor is grotendeels voldoende duidelijk onderbouwd en afgebakend.

Met betrekking tot de afgifte/inzage van bescheiden stellen verweersters dat een zwaarwegend belang zich tegen verstrekking daarvan verzet, omdat het om concurrentiegevoelige gegevens gaat. Volgens de rechtbank valt een belangenafweging echter uit in het voordeel van de schuldeiser, omdat het verzoek beperkt is tot enkele specifieke projecten.

Tot slot voeren verweersters aan dat het vragen van een getuigenverhoor en inzage/afschrift van bescheiden dubbelop is; ze zijn immers gericht op het verkrijgen van informatie over dezelfde feiten. De rechtbank neemt echter in overweging dat de getuigenverhoren blijkens het verzoekschrift vooral gericht zijn op de feitelijke gang van zaken rond het voortzetten van projecten, terwijl de gevraagde bescheiden vooral op de financiële administratie van de betrokken vennootschappen zien. Ook het argument dat getuigen ook in een bodemprocedure nog gehoord kunnen worden, of aan hen om een schriftelijke verklaring gevraagd kunnen worden, kan niet aan toewijzing van een voorlopig getuigenverhoor in de weg staan.

Gedeeltelijke toewijzing

Toch wordt het verzoek van de schuldeiser ook tegenover verweersters niet integraal toegewezen. Voor enkele projecten waar de schuldeiser vragen over zegt te willen stellen is niet onderbouwd waarom de schuldeiser daar belang bij heeft – in zoverre is het verzoek volgens de rechtbank wel als 'fishing expedition' te kenmerken. Het probandum van het te gelasten getuigenverhoor wordt door de rechtbank dus ingeperkt ten opzichte van het verzoekschrift.

Daarnaast perkt de rechtbank het aantal te horen getuigen – voorlopig – in. De schuldeiser verzocht verhoor van zestien getuigen, maar volgens de rechtbank leert de ervaring dat het horen van meer dan vijf getuigen vaak niet zinvol is. Om te beginnen zal de schuldeiser dus slechts vijf getuigen mogen oproepen; als er daarna toch redenen zijn om nog meer getuigen te horen, moet de schuldeiser dat verzoeken aan de rechter-commissaris.

Voor zover in het verzoek tot inzage/afschrift van bescheiden wordt gevraagd om afschrift van de overeenkomst die verweersters hebben gesloten met de curator (o.a. omtrent het voortzetten van projecten) hoeven verweersters alleen inzage te geven in de passages die betrekking hebben op de projecten.

I.F.M. Lakwijk, juni 2025

Instantie: Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak: 24-04-2025
ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2025:7701
Zaaknummer: C/09/672992 / HA RK 24-526
Rechters: T.F. Hesselink
Advocaten: R.A.G. de Vaan en J.J. Dijkman
Wetsartikelen: 186 Rv (oud) en 843a Rv (oud)

RECHTSPRAAK

Verzet uitdelingslijst

Het verzet tegen de uitdelingslijst bij een faillissement dat vereenvoudigd wordt afgewikkeld wordt ongegrond verklaard. Verzoekster heeft geen eigendomsvoorbehoud meer, omdat de geleverde goederen bestanddeel zijn geworden van een poedercoatoven. Verzoekster heeft wel een vordering in verband met onbetaalde huurkooptermijnen, maar dit is een concurrente faillissementsvordering.

In een faillissement dat vereenvoudigd is afgewikkeld, stelt verzoekster verzet in tegen de uitdelingslijst op grond van artikel 137e Rv. Volgens verzoekster heeft zij een eigendomsvoorbehoud op een brander en het daarbij behorende besturingssysteem. Ook stelt verzoekster een vordering te hebben in verband met onbetaalde termijnen in verband met een huurkoopovereenkomst.

De rechtbank gaat mee in het verweer van de curator dat de brander en het besturingssysteem bestanddeel zijn geworden van een poedercoatoven. Hierdoor is het eigendomsvoorbehoud vervallen. Ten aanzien van de huurkoopovereenkomst heeft verzoekster wel een vordering, maar dat is een concurrente faillissementsvordering. Op huurkoop is artikel 39 Fw niet van toepassing, zodat de vordering geen boedelvordering is. Aan de concurrente schuldeisers kan geen uitkering worden gedaan. De rechtbank verklaart het verzet dan ook ongegrond.

H.J. de Kloe, juni 2025

Instantie: Rechtbank Overijssel
Datum uitspraak: 10-06-2025
ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2025:3708
Zaaknummer: 332251
Rechters: K.J. Haarhuis
Wetsartikelen: 137e Fw en 5:14 BW

RECHTSPRAAK

Verstekvonnis bestuurdersaansprakelijkheid en bestuursverbod

Omdat de zaak een internationaal karakter heeft, toetst de rechtbank of zij bevoegd is en welk recht van toepassing is. Ook beoordeelt de rechtbank of de dagvaarding op de juiste manier is betekend aan gedaagden.

De curator in het faillissement van Billionpeople B.V. heeft de 'middellijk dan wel feitelijk' bestuurders van de vennootschap aangesproken op grond van onder meer artikel 2:248 BW en onrechtmatige daad. Ook heeft de curator oplegging van een bestuursverbod gevorderd. Gedaagden zijn niet in de procedure verschenen. De uitspraak gaat daarom uitsluitend over de rechtsmacht, het toepasselijk recht en de betekening van de dagvaarding, nu gedaagde 1 in Duitsland woont en de woonplaats van gedaagde 2 onbekend is.

De rechtbank overweegt dat de Nederlandse rechter bevoegd is op grond van artikel 7 aanhef en lid 2 EEX-Verordening II, omdat de vordering van de curator mede ziet op een verbintenis uit onrechtmatige daad en het schadevoortbrengende feit zich in Nederland heeft voorgedaan. Dit omdat Billionpeople B.V. is gevestigd in Nederland en de vorderingen van de curator zien op het besturen van deze vennootschap. Omdat de Nederlandse rechter rechtsmacht heeft ten opzichte van gedaagde 1, heeft zij dat op grond van artikel 7 lid 1 Rv ook ten opzichte van gedaagde 2 vanwege de bestaande samenhang tussen de vorderingen tegen beide gedaagden. Op grond van artikel 4 lid 1 Rome II-Verordening is Nederlands recht van toepassing, omdat de schade zich voordoet in Nederland nu alle door de curator opgevoerde schuldeisers Nederlandse partijen zijn.

De curator heeft voor gedaagde 1 de dagvaarding in overeenstemming met de Betekeningsverordening 2020 via een Nederlandse gerechtsdeurwaarder als verzendende instantie laten verzenden aan het Amtsgericht Gronau (Westfalen) als ontvangende instantie. De curator heeft hierbij de juiste termijnen in acht genomen. Aangenomen kan worden dat de voor Duitsland voorgeschreven vormen van betekening in acht zijn genomen.

Voor gedaagde 2 is het exploot betekend aan het parket van de ambtenaar van het OM bij de rechtbank Overijssel, locatie Almelo. Een uittreksel van het exploot is tijdig bekendgemaakt in de Staatscourant. Ook hier is de dagvaardingstermijn (van drie maanden) in acht genomen. Gedaagden zijn hiermee op de juiste manier gedagvaard, zodat verstek tegen hen kan worden verleend.

De rechtbank wijst de vorderingen van de curator bij verstek toe en legt onder meer een bestuursverbod op voor de duur van vijf jaar.

H.J. de Kloe, juni 2025

Instantie: Rechtbank Overijssel
Datum uitspraak: 28-05-2025
ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2025:3581
Zaaknummer: C/08/320486 / HA ZA 24-354
Rechters: A.M. van Diggele
Advocaten: P.E.M. Schol
Wetsartikelen: 7 EEX-Vo, 7 Rv, 4 Rome II, Betekeningsverordening 2020, 2:248 BW, 6:162 BW en 106a Fw

RECHTSPRAAK

Afwijzing faillissementsverzoek omdat niet summierlijk blijkt van een regres- of subrogatievordering van de aanvrager

De curator in het faillissement van een bv heeft het faillissement van een andere bv aangevraagd. De vorderingen waarvoor het faillissement is aangevraagd, zouden regres- en/of subrogatievorderingen zijn. Het hof oordeelt dat niet summierlijk van deze vorderingen is gebleken. De ene vordering die is betaald door de failliete vennootschap zag op de failliete bv zelf, terwijl de curator onvoldoende gemotiveerd heeft weersproken dat voor de andere vordering een vaststellingsovereenkomst is gesloten.

De curator in het faillissement van 'appellant B.V.' ('de curator') heeft het faillissement aangevraagd van 'verweerster B.V.' ('verweerster'). De rechtbank Limburg heeft het faillissementsverzoek afgewezen, waarop de curator hoger beroep heeft ingesteld. Appellant B.V. zou volgens de curator betalingen hebben gedaan voor verweerster, zodat appellant B.V. een vordering heeft uit hoofde van regres en/of subrogatie. De eerste betaling is aan advocatenkantoor 1. Volgens de curator zouden aan deze betaling afspraken tussen partijen ten grondslag liggen. De tweede betaling is aan advocatenkantoor 2. In een mantelovereenkomst met advocatenkantoor 2 zou hoofdelijkheid zijn overeengekomen.

Het hof oordeelt dat niet summierlijk is gebleken dat door de betaling aan advocatenkantoor 1 een (regres/subrogatie)vordering op verweerster is ontstaan. De werkzaamheden waarop de betaling ziet zijn verricht in het kader van een doorstart van de voorganger van appellant B.V. Appellant bestond toen nog niet, zodat de werkzaamheden niet op naam van appellant konden worden verricht. Dat neemt niet weg dat de kosten zijn gemaakt voor appellant.

De curator heeft een vaststellingsovereenkomst gesloten met de bestuurders van appellant B.V. Deze schikking heeft geresulteerd in een betaling van € 107.500. Verweerster stelt dat de betaling aan advocatenkantoor 2 onder deze schikking valt. Naar het oordeel van het hof heeft

de curator deze stelling onvoldoende gemotiveerd weersproken. Daar komt bij dat de curator een beroep heeft gedaan op de mantelovereenkomst, terwijl hij in een andere procedure heeft gesteld dat appellant B.V. geen partij is bij de mantelovereenkomst. Daarbij geeft het hof de curator een veeg uit de pan, omdat het hof het standpunt van de curator in die procedure zelf heeft moeten vaststellen, terwijl de curator wel het standpunt van verweerster in die procedure naar voren heeft gebracht. Dit 'schuurt' naar het oordeel van het hof 'in het licht van artikel 21 Rv'.

Al met al oordeelt het hof dat niet summierlijk is gebleken van het vorderingsrecht van appellant B.V. Het hof bekrachtigt daarom de beschikking van de rechtbank waarin het faillissementsverzoek is afgewezen.

H.J. de Kloe, juni 2025

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch
Datum uitspraak: 05-12-2024
ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2024:3874
Zaaknummer: 200.353.066
Rechters: J.B. Smits, R.R.M. de Moor en T. van Malssen
Advocaten: G.E.R. Ummelen
Wetsartikelen: 9 lid 1 Fw

RECHTSPRAAK

Faillissement blijft in stand, ondanks beschikbaarheid gelden voor aanvrager en faillissementskosten

Het bedrag van de vordering van de aanvrager is op de derdengeldenrekening van zijn advocaat gestort. De faillissementskosten staan op de derdengeldenrekening van de curator. Toch laat het hof het faillissement in stand, omdat de schuldenaar nog steeds schulden onbetaald laat en in de faillissementstoestand verkeert.

De rechtbank Gelderland heeft op verzoek van een voormalig werknemer het faillissement van MBNL Particulier B.V. ('MBNL') uitgesproken. De schuldenaar stelt dat het faillissement kan worden vernietigd, omdat geen opeisbare vorderingen meer bestaan. Het bedrag van de vordering van de aanvrager van het faillissement is gestort op de derdengeldenrekening van de advocaat van de aanvrager, een aantal andere schuldeisers hebben verklaard geen vordering meer te hebben en de Belastingdienst stemt in met opheffing van het faillissement. De faillissementskosten zijn voldaan op de derdengeldenrekening van de curator.

Het hof overweegt dat schulden van MBNL zijn betaald door een andere vennootschap, MBNL Services B.V. ('Services'). Op die grond heeft Services een vordering op MBNL, zodat er per saldo niets is veranderd in de schuldenlast. Ook is aannemelijk dat iemand die als zzp'er heeft gewerkt nog een vordering heeft op MBNL. Deze vordering is niet voldaan.

MBNL verkeert (nog) in de faillissementstoestand. De vennootschap heeft een forse schuldenlast, terwijl al sinds begin van het jaar geen activiteiten worden uitgevoerd waarmee omzet wordt behaald. Ook heeft de vennootschap geen (noemenswaardig) vermogen. Het hof laat het faillissement in stand.

H.J. de Kloe, juni 2025

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden
Datum uitspraak: 30-04-2025
ECLI: ECLI:NL:GHARL:2025:2662
Zaaknummer: 200.353.066
Rechters: B.J. Engberts, D.M.I. de Waele en M.H.F. van Vugt
Advocaten: J.J. Douwes en D. Dekker
Wetsartikelen: 8 lid 1 Fw

RECHTSPRAAK

Oplegging bestuursverbod nadat schikking is getroffen over financiële aspecten

De curator heeft met de directe en indirecte bestuurder een schikking getroffen over de financiële aspecten van zijn vorderingen. De rechtbank oordeelt uitsluitend over het gevorderde bestuursverbod en wijst die vordering bij verstek toe.

De curator in het faillissement van Julide Transport B.V. heeft de directe en indirecte bestuurder aansprakelijk gesteld op grond van artikel 2:248 BW. Daarnaast heeft hij gevorderd een bestuursverbod op te leggen aan de directe bestuurder. Nadat partijen een schikking hebben getroffen over de financiële aspecten van de vorderingen van de curator, vermindert de curator zijn eis in die zin dat alleen nog een bestuursverbod wordt gevorderd. Gedaagden zijn niet in de procedure verschenen, zodat tegen hen verstek wordt verleend. De rechtbank legt het bestuursverbod op voor de duur van vijf jaar.

H.J. de Kloe, juni 2025

Instantie: Rechtbank Overijssel
Datum uitspraak: 28-05-2025
ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2025:3582
Zaaknummer: C/08/328671 / HA ZA 25-49
Rechters: A.M. van Diggele
Advocaten: N.J.H. Leferink
Wetsartikelen: 2:248 BW en 106a Fw

RECHTSPRAAK

Gedeeltelijke toekenning bestuurdersaansprakelijkheid op grond van onbehoorlijk bestuur en/of onrechtmatige daad

Geen aansprakelijkheid op grond van artikel 2:248 BW, bij gebrek aan belangrijke oorzaak van het faillissement. Bestuurders deels aansprakelijk op grond van artikel 2:9 BW en 6:162 BW wegens onbehoorlijk bestuur en onrechtmatig handelen jegens de vennootschap en de gezamenlijke schuldeisers. Afwijzing disculpatieverweer.

Deze zaak betreft het faillissement van Holland-Jeruzalem Management Company BV ('HJMC'). HJMC hield zich bezig met vastgoedbeleggingen in binnen- en buitenland. De curator stelt de voormalige bestuurders aansprakelijk voor het boedeltekort op grond van artikel 2:248 BW, althans voor enkele specifieke schadeposten op grond van artikel 2:9 BW en artikel 6:162 BW. In eerste aanleg wijst de rechtbank de vordering ex artikel 2:248 BW af, maar acht zij beide bestuurders gedeeltelijk aansprakelijk wegens onder meer het onttrekken van vermogensbestanddelen aan de vennootschap. Het hof Den Haag behandelt de zaak in volle omvang waarbij zowel vordering op grond van artikel 2:248 BW als de toegewezen subsidiaire vorderingen opnieuw worden beoordeeld.

Kennelijk onbehoorlijk bestuur ex artikel 2:248 BW

In hoger beroep beroept de curator zich primair op de aansprakelijkheid van de voormalig bestuurders van HJMC voor het boedeltekort op grond van artikel 2:248 lid 1 BW. De curator beroept zich op het in lid 2 opgenomen bewijsvermoeden en stelt dat de bestuurders de administratieplicht ex artikel 2:10 BW hebben geschonden. Het gebrek aan vastlegging van grootschalige vermogensverschuivingen binnen het concern waarin HJMC deelnam zou bovendien verband houden met zijn stelling dat de bestuurders onvoldoende hebben aangetoond dat andere feiten en omstandigheden een belangrijke oorzaak zijn van het faillissement van HJMC.

De bestuurders stellen zich op het standpunt dat zij het bewijsvermoeden gemotiveerd

hebben weerlegd. Zij voeren aan dat het faillissement in overwegende mate is veroorzaakt door externe omstandigheden, waaronder het instorten van de vastgoedmarkt, waardoor grote projecten zijn mislukt.

Het hof volgt het oordeel van de rechtbank dat de bestuurders het bewijsvermoeden hebben ontzenuwd. Volgens het hof hebben zij voldoende aannemelijk gemaakt dat het mislukken van de vastgoedprojecten, als gevolg van het uitbreken van de vastgoedcrisis, een belangrijke oorzaak van het faillissement van HJMC was. Het hof volgt de curator niet in zijn standpunt dat de onttrekkingen aan het vermogen van HJMC door de bestuurders in combinatie met de schuldenlast het faillissement mede hebben veroorzaakt. De curator wijst op een berekening waaruit een batig saldo zou blijken bij correct beheer. Het hof volgt dit niet. De berekening is ondeugdelijk onderbouwd en sluit niet aan bij de realistische waardering van activa en schulden. Ook de stelling dat de gebreken in de administratie een zelfstandige oorzaak zijn geweest van het faillissement, acht het hof niet aannemelijk. De vordering ex artikel 2:248 BW wordt daarom afgewezen.

Aansprakelijkheid ex artikel 2:9 BW en 6:162 BW

Subsidiair vordert de curator schadevergoeding op grond van artikel 2:9 BW en 6:162 BW, wegens concrete onrechtmatige en onbehoorlijke gedragingen. Het hof beoordeelt de aan deze vorderingen ten grondslag gelegde verwijten afzonderlijk.

Het eerste verwijt van de curator ziet erop dat de bestuurders, ondanks bestaande schulden en verliezen, onzakelijke uitgaven hebben gedaan, zoals creditcardkosten en managementvergoedingen. Het hof oordeelt dat deze uitgaven niet zijn verricht ten behoeve van HJMC en voornamelijk privébelangen betreffen. De door de curator op dit punt betrokken stellingen zijn onvoldoende gemotiveerd betwist. De betrokken bestuurder is aansprakelijk voor de ontstane schade ex artikel 2:9 BW.

Het tweede verwijt ziet op het verstrekken van groepsleningen zonder zekerheid. Het hof overweegt dat deze leningen passen binnen de vastgoedontwikkelingsactiviteiten van HJMC. Ook de afgifte van garanties ten behoeve van een gelieerde projectvennootschap wordt door het hof niet als onbehoorlijk bestuur aangemerkt. Het gaat om een gebruikelijke contractuele waarborg in het kader van projectfinanciering, waarvoor zakelijke motieven bestaan. Dit verwijt wordt daarom verworpen.

De verwijten die betrekking hebben op het bezwaren en de onrechtmatige onttrekkingen van de activa van HJMC door de bestuurders worden beide toegewezen. De curator stelt onder meer dat het bestuur onrechtmatig heeft gehandeld door een vordering van ruim € 2,3 miljoen op een gelieerde buitenlandse entiteit over te dragen. Een van de bestuurders laat deze

vordering overdragen aan een stichting die onder zijn zeggenschap staat, zonder reële tegenprestatie. Het belang wordt op een later moment verkocht, maar HJMC ontvangt de haar toekomende opbrengst niet. Het hof stelt vast dat het samenstel van rechtshandelingen doelbewust is ingericht om vermogensbestanddelen buiten de boedel te brengen. Uit interne correspondentie blijkt bovendien dat deze structuur is opgezet met het oogmerk om schuldeisers te benadelen. Dit kan worden gekwalificeerd als onrechtmatig handelen jegens de vennootschap en haar schuldeisers (art. 6:162 BW) en als onbehoorlijk bestuur (art. 2:9 BW).

Het beroep van een van de bestuurders op disculpatie op grond van artikel 2:9 lid 2 BW slaagt niet. Het hof oordeelt dat de bestuurder geen enkele maatregel heeft getroffen om de gevolgen van het onrechtmatig handelen af te wentelen.

Het hof bekrachtigt dan ook het vonnis van de rechtbank voor zover het ziet op de gedeeltelijke toewijzing van de subsidiaire vorderingen.

D.M.M. Detisch, juni 2025

Instantie: Gerechtshof Den Haag
Datum uitspraak: 28-01-2025
ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2025:124
Zaaknummer: 200.326.098/01
Rechters: G.C. de Heer, P. Volker en R.J. van Galen
Advocaten: M.C.M. van Ruitenbeek-Kossen
Wetsartikelen: 2:9 BW, 2:248 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Geen misbruik van bevoegdheid faillissementsaanvraag, curator doet onderzoek naar aanwezigheid vermogen

Onvoldoende is gebleken dat de schuldenaar geen vermogen heeft. De curator doet juist onderzoek naar de aanwezigheid van vermogen. De aanvrager vermoedt dat er vermogen is, vanwege het uitgavenpatroon van de schuldenaar. Het hof oordeelt daarom dat de bevoegdheid om het faillissement aan te vragen niet is misbruikt en laat het faillissement in stand.

De rechtbank Noord-Holland heeft het faillissement van een natuurlijk persoon uitgesproken. De schuldenaar komt in hoger beroep uitsluitend op tegen de verwerping van zijn verweer dat de aanvrager zijn bevoegdheid om het faillissement aan te vragen heeft misbruikt.

Het hof overweegt dat de bevoegdheid om het faillissement aan te vragen inderdaad kan worden misbruikt in de zin van artikel 3:13 lid 2 BW. Hiervan is niet snel sprake, omdat de rechter veelal niet in staat is zich een beeld te vormen over het mogelijke verhaal van de aanvrager bij een faillissement. Uit rechtspraak van de Hoge Raad blijkt nu juist dat de Faillissementswet ervan uitgaat dat de curator onderzoek doet naar de aanwezigheid van vermogen. Het hof verwijst hiervoor naar het *Datumadeel*-arrest uit 2000 (ECLI:NL:HR:2000:AA8255).

De schuldenaar heeft tegenover de curator een medewerkingsplicht, terwijl de schuldenaar die op dit moment nog niet is nagekomen. De curator heeft daarom onvoldoende informatie om te beoordelen of de schuldenaar al dan niet vermogen heeft. De enkele opmerking van de aanvrager dat een faillissement hem niet veel geld zal opleveren, maar dat hij gerechtigheid wil, is onvoldoende om te concluderen dat de aanvrager ermee bekend is dat een faillissement niet tot een uitkering aan schuldeisers of betaling van het salaris van de curator zal leiden. Daar komt bij dat de aanvrager in hoger beroep heeft gesteld dat de schuldenaar, gelet op zijn uitgavenpatroon, wel vermogen moet hebben maar dat verborgen houdt. Het hof bekrachtigt daarom het faillissementsvonnis.

Op dezelfde datum bekrachtigt het hof ook het faillissement van de partner van de schuldenaar (ECLI:NL:GHAMS:2025:1444). In dat kader is mede van belang dat de partner bestuurder en enig aandeelhouder is van Your Housekeeper B.V., terwijl de curator, ondanks zijn verzoek daartoe, geen informatie heeft ontvangen over (het vermogen in) deze vennootschap. De curator heeft zich daarom geen oordeel kunnen vormen over de waarde van de aandelen. Ook ten aanzien van de partner is daarom geen misbruik van bevoegdheid gepleegd met de faillissementsaanvraag.

H.J. de Kloe, juni 2025

Instantie: Gerechtshof Amsterdam
Datum uitspraak: 20-05-2025
ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2025:1452
Zaaknummer: 200.352.698/01
Rechters: M.L.D. Akkaya, D.L.M.T. Dankers-Hagenaars en G.H. Lankhorst
Advocaten: M.P. Harten en R.B.M. van Poorten
Wetsartikelen: 8 lid 1 Fw

RECHTSPRAAK

Cessie met het oog op pluraliteit, misbruik van bevoegdheid

De rechtbank overweegt dat een deel van een vordering is gecedeerd om pluraliteit van schuldeisers te creëren. De aanvrager van het faillissement pleegt daarom misbruik van bevoegdheid met de faillissementsaanvraag. De rechtbank wijst het faillissementsverzoek af.

Een (voormalig) werknemer vraagt het faillissement aan van een vennootschap in verband met vorderingen die voortvloeien uit zijn (onregelmatig opgezegde) dienstverband. Een andere schuldeiser heeft daarnaast een vordering gesplitst en een deel van de vordering gecedeerd aan de werknemer.

Verweerster stelt dat de werknemer geen vordering meer heeft, omdat de vordering voorafgaand aan de zitting is voldaan. De cessie levert misbruik van recht op, omdat de vordering slechts is gecedeerd in verband met de faillissementsaanvraag.

De rechtbank overweegt dat de werknemer ter zitting heeft verklaard dat de vordering is gecedeerd om betaling af te dwingen. De vordering waarvoor het faillissement was aangevraagd, was door verweerster al voldaan. Nu de cessie rondom de faillissementsaanvraag heeft plaatsgevonden, de mededeling op de gang van de rechtbank is gedaan en er geen zakelijke reden was voor de cessie, oordeelt de rechtbank dat de cessie alleen heeft plaatsgevonden om pluraliteit van schuldeisers te creëren. Om die reden misbruikt de werknemer zijn bevoegdheid om het faillissement aan te vragen. De rechtbank wijst daarom het faillissementsverzoek af.

H.J. de Kloe, juni 2025

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland
Datum uitspraak: 27-05-2025
ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2025:2643
Zaaknummer: C/16/592980 / FT RK 25/441

Rechters: G. Konings
Advocaten: J.B.A.M.E. Leushuis en C. van der Mark
Wetsartikelen: 6 lid 3 Fw

RECHTSPRAAK

OZB-aanslag over tijdvak na datum faillissement levert geen boedelschuld op

In deze zaak stond de vraag centraal of een aanslag in het kader van onroerendezaakbelasting en precariobelasting ('OZB') opgelegd over een tijdvak ná datum faillissement kwalificeert als boedelschuld. De gemeente Rotterdam legde in 2016 een OZB-aanslag op aan Rijnmond Energie C.V., die op 20 oktober 2015 failliet was verklaard. De rechtbank oordeelde dat geen sprake was van een boedelschuld; de gemeente stelde hoger beroep in.

In hoger beroep voerde de gemeente primair aan dat de boedel was gebaat bij de OZB-aanslag in de zin van artikel 24 Fw. Die baat zou volgens de gemeente zijn gelegen in het bedrag dat de koper van de energiecentrale bij de juridische overdracht moest voldoen ter zake van de OZB. Het hof verwerpt dat betoog: de vermeende baat is niet het gevolg van de OZB-aanslag, maar vloeit voort uit de afspraken in de koopovereenkomst. De OZB-aanslag heeft het vermogen van de boedel dus niet vergroot, zodat artikel 24 Fw toepassing mist.

Vervolgens stelde de gemeente dat sprake was van voortzetting van de onderneming door de curator, zodat op grond van de tweede categorie van het arrest *Koot Beheer/Tideman* een boedelschuld zou zijn ontstaan. Ook dit betoog wordt verworpen. Volgens het hof kan van voortzetting van de onderneming niet worden gesproken indien de curator uitsluitend maatregelen neemt tot behoud van de waarde van de activa of ter voorkoming van calamiteiten. De energieopwekking door Rijnmond Energie was al bij faillissement gestaakt en is daarna niet hervat; van voortzetting is dan ook geen sprake.

Ten slotte stelde de gemeente dat zij een schadevergoedingsvordering had op grond van ongerechtvaardigde verrijking. De boedel zou namelijk ongerechtvaardigd zijn verrijkt, doordat de curator het door de koper betaalde bedrag voor ‘property tax’ niet aan de gemeente had doorbetaald. De gemeente meende dat dit bedrag bestemd was voor voldoening van de OZB en dat de curator daarom gehouden was tot doorbetaling. Het hof verwerpt ook dit

betoog. Een wettelijke of contractuele grondslag voor deze verplichting ontbreekt. Bovendien is het bedrag niet in de boedel gevloeid, zodat van verrijking geen sprake is.

N. Gamliël, juni 2025

Instantie: Gerechtshof Den Haag
Datum uitspraak: 20-05-2025
ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2025:974
Zaaknummer: 200.331.541/01
Rechters: G.C. de Heer, H.J. van Kooten en R.J. van Galen
Advocaten: Van der Weide Van der Weide en J.G.M. Roijers
Wetsartikelen: 24 Fw, 6:212 BW en 97 Fw

RECHTSPRAAK

Rechtbank benoemt observator op verzoek schuldenaren die op zoek zijn naar draagvlak akkoord

De aanbieding van het WHOA-akkoord is in een vergevorderd stadium. Om zo veel mogelijk draagvlak te creëren verzoeken de schuldenaren om aanstelling van een observator. De rechtbank wijst dit verzoek toe.

In deze WHOA-uitspraak heeft de rechtbank Amsterdam op eigen verzoek van twee schuldenaren – een holding- en operationele vennootschap en een dochter- en personeelsvennootschap – een observator aangesteld. De achtergrond van het verzoek is de volgende. Verzoekers bevinden zich sinds medio 2022 in financieel zwaar weer als gevolg van de COVID-19-uitbraak en het wegvallen van een deel van de omzet wegens de fusie van een belangrijke klant. Vanaf medio 2024 zijn verzoekers in overleg met de bank die hen financiert en met andere schuldeisers en belanghebbenden over een aanpassing van de financiering van verzoekers en een sanering van hun schuldenlast. Per 1 juli 2024 hanteren verzoekers een betaalpauze voor alle op dat moment bestaande schulden en worden alle nieuwe lopende verplichtingen voldaan uit de omzet die wordt gegenereerd. De onderneming die verzoekers drijven is levensvatbaar.

Hoewel de gesprekken over een herstructureringsplan ver gevorderd zijn en het overgrote deel van de schuldeisers hun steun aan het plan hebben gegeven, blijven twee schuldeisers weigerachtig om mee te werken aan het plan. Deze schuldeisers wensen niet hun medewerking te geven aan een geconsolideerde herstructurering.

Verzoekers hebben in reactie daarop gewerkt aan twee separate herstructureringsplannen. Deze plannen zijn nagenoeg gereed. Om een zo groot mogelijk draagvlak voor de plannen te creëren, verzoeken de schuldeisers nu om de aanstelling van een observator op grond van artikel 379 Fw jo. artikel 380 Fw.

De rechtbank wijst het verzoek toe. Zij oordeelt dat verzoekers weliswaar al lange tijd hun lopende verplichtingen voldoen, maar dat zij niet kunnen aflossen op de oude schulden

waardoor sprake is van een situatie waarin redelijkerwijs aannemelijk is dat zij met het betalen van hun schulden niet zullen kunnen voortgaan en er dus sprake is van een WHOA-toestand. Ook oordeelt de rechtbank dat de aanstelling van een observator een voorziening kan zijn als bedoeld in artikel 379 Fw.

W.T.N. Vlasveld, juni 2025

Instantie: Rechtbank Amsterdam
Datum uitspraak: 07-05-2025
ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2025:3100
Zaaknummer: C/13/768155 FT RK 25.381 en C/13/768157 FT RK 25.382
Rechters: A.E. de Vos, R.P. van Eerde en H.J. Idzenga
Wetsartikelen: 380 Fw en 379 Fw

RECHTSPRAAK

Verzet ongegrond: bestuurder aansprakelijk voor het faillissementstekort

Bestuurder heeft niet voldaan aan de administratie- en publicatieplicht en heeft zijn taak dus onbehoorlijk vervuld. Alternatieve oorzaken van het faillissement zijn onvoldoende onderbouwd. Bestuurder is aansprakelijk voor het faillissementstekort.

In onderhavige zaak heeft de curator gevorderd dat de rechtbank voor recht verklaart dat de bestuurder van gefailleerde aansprakelijk is voor het faillissementstekort op grond van artikel 2:248 BW. Daarbij heeft de curator betaling gevorderd van een voorschot van het faillissementstekort ter hoogte van € 610.182,98. Beide vorderingen zijn bij verstekvonnis toegewezen. De bestuurder is tegen het verstekvonnis in verzet gekomen en vordert afwijzing van de vordering van de curator dan wel matiging van het voorschot tot het daadwerkelijk vast te stellen faillissementstekort.

De rechtbank stelt vast dat de bestuurder zijn taak onbehoorlijk heeft vervuld, omdat hij niet heeft voldaan aan de administratieplicht uit artikel 2:10 BW en de publicatieplicht uit artikel 2:394 BW, en dat het op de weg van de bestuurder ligt om aannemelijk te maken dat andere feiten en omstandigheden dan zijn onbehoorlijke taakvervulling hebben geleid tot het faillissement van de vennootschap.

De bestuurder draagt weliswaar alternatieve oorzaken van het faillissement aan, maar onderbouwt die niet. Bovendien kunnen die oorzaken volgens de rechtbank niet worden afgeleid uit de overgelegde gebrekkige administratie. De rechtbank oordeelt dat de bestuurder jegens de boedel aansprakelijk is voor het faillissementstekort.

De vordering tot matiging van het door de bestuurder te betalen bedrag wordt eveneens afgewezen. De bestuurder stelt dat de schuldenlast een hoogte heeft van € 50.000. De curator heeft echter aangetoond dat reeds voor een bedrag van € 619.483,45 aan vorderingen is ingediend. De rechtbank verklaart het verzet ongegrond en bekrachtigt het verstekvonnis.

S.J. van den Boogert, juni 2025

Instantie: Rechtbank Gelderland
Datum uitspraak: 23-04-2025
ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2025:4150
Zaaknummer: C/05/439831 / HZ ZA 24-275
Rechters: K.H.A. Heenk
Advocaten: S. Besli en mr. M. Kauffmann
Wetsartikelen: 2:248 BW